

Appel til FN's Generalforsamling: Et Nyt Paradigme for Menneskehedens Fælles Mål

Af Helga Zepp-LaRouche

16. september, 2016 – Det er afgørende, at De forenede Nationers Generalforsamling, der nu træder sammen i New York, bygger videre på de fremskridt, der er opnået ved G20-topmødet under Kinas lederskab. Kursen mod en ny, finansiell arkitektur er sat, og chancen er større end nogensinde for, at alle nationer kan deltage i opbygningen af den Nye Silkevej på basis af et win-win-samarbejde, og at verdensøkonomiens produktivitet vil stige på basis af innovation, alt imens fattigdom og konsekvenserne af krig overvindes.

Hovedproblemet er imidlertid, at Vesten fortsætter med at klamre sig til status quo med en unipolær verden og det neoliberale, finansielle system, til trods for, at begge disse mål længe har været uopnåelige. Asiens opkomst betyder, at én nation ikke kan bestemme reglerne, men at løsninger må findes gennem dialog og forhandling. Det neoliberale system vander sig i kvalerne af en eksistentiel krise.

Globaliseringens første tvilling – politikken for regimeskift og angivelige humanitære interventioner – har kostet millioner af mennesker livet, bragt ufattelige lidelser til andre millioner, ødelagt hele regioner, skabt grobund for spredning af terrorisme og igangsat enorme bølger af flygtninge. Alene krigen mod Irak og Afghanistan har, iflg. en undersøgelse af professor Neta Crawford fra Brown Universitet, kostet fem billioner dollars – og for hvilket resultat?

Globaliseringens anden tvilling – systemet med maksimal profit for TBTF-bankerne, der angiveligt skulle være »for store til, at man kan tillade dem at gå ned« – har ført til et utåleligt svælg mellem rig og fattig. Og hvis visse banker må betale den fulde sum af deres bøder for kriminelle metoder, må de erklære sig bankerot, fordi

deres egenkapital er utilstrækkelig. Således truer endnu en nedsmeltning med endnu mere katastrofale konsekvenser end Lehman Brothers' kollaps i 2008, nu, hvor centralbankernes redskaber er opbrugt og ikke længere er effektive.

I denne sammenhæng giver to rapporter, der blev udgivet i Storbritannien, en ekstraordinær mulighed for at revurdere og korrigere den nuværende politik. Efter Chilcot-rapporten, der placerede skylden for den ulovlige Irakkrig, der byggede på løgne, på Tony Blair, har en kommission under det britiske Parlament rejst ikke mindre skadende anklager imod tidligere premierminister David Cameron for krigen i Libyen, der blev ført på basis af »fejlagtige antagelser« og førte til »politisk og økonomisk kollaps, indbyrdes krigsførelse mellem militser og stammer, humanitære kriser og flygtningekriser, udbredte krænkelse af menneskerettigheder, spredning af Gaddafi-regimets våben i hele regionen og ISIL's vækst i Nordafrika«.

Med hensyn til USA's rolle, så fastslår rapporten, at »USA var instrumental i betingelserne omkring udvidelsen af Resolution 1973 ud over gennemførelsen af en flyveforbudszone til også at omfatte bemyndigelse af 'alle nødvendige midler' til at beskytte civile. I praksis førte dette til at gennemføre en 'køreforbudszone' og til at tage sig myndighed til at angribe hele den libyske regerings kommando- og kommunikationsnetværk.

Den samme generelle undersøgelse af den nuværende politik bør selvfølgelig omfatte implikationerne af de 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelserapport, der omhandler omstændighederne i forbindelse med angrebene 11. september, 2001, så vel som også at omfatte JASTA-loven, der nødvendiggør en helt ny undersøgelse.

I lyset af de uhyrlige lidelser, som denne fejlslagne politik har forårsaget: millionerne af døde og sårede; de traumatiserede børn og soldater (inklusive i de nationer, der fører krig); ødelæggelsen af byer, landsbyer, infrastruktur og uerstattelige kulturrigdomme, er det ikke alene passende, men en moralsk forpligtelse, at de lande, der deltog i disse krige i de forskellige »koalitioner af de beredvillige«, undersøger den politiske proces i deres parlamenter og fuldt ud deltager i genopbygningen af de regioner, der er blevet ødelagt. Dette vil ikke bringe de døde tilbage, men indrømmelse af skyld og et regulært skift i politikken i retning af udvikling, ville give de mennesker, der lever dér i dag, håbet om en fremtid.

Status quo kan ikke opretholdes. Som et resultat af begge globaliseringens tvillinger har der fundet et enormt tab af tillid blandt befolkningerne i den transatlantiske verden sted. Populistiske højrefløjspartier og ekstremistiske højrefløjspartier vinder massiv styrke; omstændighederne i 1930'erne truer med at dukke op igen, i en ny form; den Europæiske Union smuldrer; og flygtningekrisen vil ikke blive løst ved at sikre EU's ydre grænser, men kun gennem en omfordeling og en fjernelse fra nyhederne. USA's økonomi er ved at bryde sammen, alt imens samfundet mere end nogensinde før er splittet itu og overtaget af vold. Enten vil denne udvikling føre til en oprapning af konfrontationen med Rusland og Kina, og til menneskehedens udslættelse i en storkrig, eller også vil de førende politikere i Vesten være i besiddelse af den nødvendige, moralske integritet til at rette fortidens fejltagelser.

Løsningen

For at vende tilbage til det positive forslag i begyndelsen af denne appel, så har kursen været sat mod en vej ud af civilisationskrisen siden G20-topmødet. Kina har ikke alene fremlagt et nyt niveau for samarbejde, baseret på, ikke geopolitik, men snarere på en politik, der er i alles gensidige interesse; Kina har også forpligtet sig til at industrialisere Afrika og andre lavindkomstlande, en fremgangsmåde, der både kunne løse flygtningekrisen og eliminere terrormiljøet. Forlængelsen af den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika vil med al ønskelig tydelighed både kræve og også frembringe vækstrater på mellem 7 og 10 %.

Og lige så prompte intervererede Romklubben med en ny rapport med den i tysk oversættelse kyniske titel, »En Procent er Nok«, der som konsekvens ville føre til befolkningsreduktion, en fascistisk politik, som Romklubben er berygtet for. FN har for nyligt understreget, at Afrika behøver en vækstrate på mindst 7-8 %. Når én af forfatterne til Romklubbens rapport, den norske Jørgen Randers, kommer med den absurde udtalelse, »Min datter er verdens farligste dyr«, fordi hun forbruger 30 gange mere energi end en pige i et udviklingsland, så beviser det, hvad det er for et menneskebillede, der danner basis for Romklubbens argumenter, dvs. et dyrisk menneskebillede.

Men mennesket er, i modsætning til alle andre skabninger, i stand til at bruge sit kreative potentiale til uophørligt at opdage nye indsigter i universets love; dette

kaldes videnskabeligt fremskridt. Den ubegrænsede proces med at perfektionere det menneskelige intellekt har sit modsvar i lovene for det fysiske univers, der udvikler sig til stadigt højere energigennemstrømningstætheder. Jorden er ikke et lukket system – som Romklubben og lignede organisationer hævder – men vores planet er snarere en integreret del af Solsystemet, galaksen og universet, om hvilket rumforskningen opdager mere og mere. Denne forskning afkaster mange fordele for selve Jorden, og det er derfor fantastisk, at Kina, under G20-topmødet, bebudede, at det ville dele de mest avancerede forskningsresultater af deres rumprojekter og udforskning af Månen, med udviklingslandene.

Mennesket står ved en korsvej. Hvis vi fortsat går ad de veltrampede stier med en politik for »mere af det samme«, truer verden med at gå i opløsning. Men hvis vi derimod kan blive enige om menneskehedens fælles mål – en økonomisk og finansiell orden, der tjener hele menneskehedens velfærd, og som gør et anstændigt liv for alle mennesker på denne Jord muligt; som sikrer råmaterialer og energi gennem højere teknologier, såsom term nuklear fusion; udforskning af rummet for at garantere sikkerheden på vores planet og en renaissance af klassisk kultur – så vil vi være i stand til at introducere en ny, bedre æra i vor arts historie.

De forenede Nationers Generalforsamling er det passende sted, hvor det nye paradigme for vores eneste menneskehed, baseret på det, der kommer før alle nationernes forskelligheder, må etableres og fejres.